

Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
MELCHIOR WATHELET
prezentate la 18 iulie 2013¹

Cauza C-347/12

**Caisse nationale des prestations familiales
împotriva
Markus Wiering,
Ulrike Wiering**

[cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation (Luxemburg)]

„Securitate socială — Regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și nr. 574/72 — Prestații familiale — Reguli «împotriva cumulului» — Articolele 12, 73 și 76 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 10 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 — «Elterngeld» — «Kindergeld» — Alocație pentru educație — Calcularea suplimentului diferențial — Prestații de aceeași natură”

I – Introducere

1. Prezenta cerere de decizie preliminară, depusă la grefa Curții la 20 iulie 2012, privește interpretarea regulamentelor Uniunii în materie de coordonare a sistemelor de securitate socială, și anume Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996², astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1992/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006³ (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1408/71”), și în special articolele 12, 73 și 76 din acesta, precum și Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71⁴, și în special articolul 10 alineatul (1) din acesta.

2. Cererea de decizie preliminară se înscrie în cadrul unui litigiu între Caisse nationale des prestations familiales (Casa Națională de Prestații Familiale) (denumită în continuare „CNPF”), pe de o parte, și domnul și doamna Wiering, pe de altă parte, privind întinderea dreptului lor la prestații familiale în Marele Ducat al Luxemburgului, în urma nașterii celui de al doilea copil al acestora.

3. În esență, soții Wiering, care beneficiază de prestații familiale în Germania (denumite în continuare „Kindergeld” și „Elterngeld”), unde aceștia au reședința, au solicitat Marelui Ducat al Luxemburgului, unde lucrează domnul Wiering, un supliment diferențial care corespunde diferenței dintre prestațiile familiale germane și cele luxemburgeze.

1 — Limba originală: franceza.

2 — JO L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35.

3 — JO L 392, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 288.

4 — JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74.

4. CNPF și soții Wiering sunt în dezacord cu privire la prestațiile familiale germane care trebuie luate în considerare la calcularea eventualului supliment diferențial, CNPF susținând că include în acesta Kindergeld și Elterngeld germane, în timp ce soții Wiering consideră că Elterngeld este o prestație de o altă natură și trebuie să fie exclusă din calcul.

II – Cadrul juridic

A – Reglementarea Uniunii

1. Regulamentul nr. 1408/71

5. Articolul 1 litera (u) din Regulamentul nr. 1408/71 prevede:

„(i) «prestații familiale» înseamnă toate prestațiile în natură sau în numerar menite să acopere cheltuielile familiale în temeiul dispozițiilor articolului 4 alineatul (1) litera (h), cu excepția alocațiilor speciale pentru nou-născuți sau de adopție [...];

(ii) «indemnizații familiale» înseamnă prestațiile periodice în numerar acordate exclusiv în funcție de numărul și, dacă este cazul, vârsta membrilor de familie.”

6. Articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71, intitulat „Probleme reglementate”, prevede:

„(1) Prezentul regulament se aplică tuturor legislațiilor referitoare la următoarele domenii de securitate socială:[...]

(h) prestații familiale.

[...]”

7. Articolul 12 din regulamentul menționat, intitulat „Prevenirea cumulului de prestații”, are următorul cuprins:

„(1) Dispozițiile prezentului regulament nu pot avea ca efect conferirea sau menținerea dreptului de a beneficia de mai multe prestații de aceeași natură pentru una și aceeași perioadă de asigurare obligatorie. [...].

[...]”

8. Potrivit articolului 73 din Regulamentul nr. 1408/71, care privește lucrătorii salariați sau lucrătorii care desfășoară activități independente ai căror membri de familie au reședința într-un stat membru, altul decât statul competent:

„Lucrătorul salariat sau lucrătorul care desfășoară o activitate independentă aflat sub incidența legislației unui stat membru are dreptul, în ceea ce privește membrii de familie care au reședința într-un alt stat membru, la prestațiile familiale prevăzute de legislația primului stat, ca și cum ar avea reședința în acel stat, [...].”

9. Articolul 76 alineatul (1) din același regulament, intitulat „Reguli de prioritate în cazul cumulului drepturilor la prestații familiale în temeiul legislației statului competent și în temeiul legislației statului membru de reședință al membrilor de familie”, prevede:

„(1) În cazul în care, pe durata aceleiași perioade, pentru același membru de familie și în temeiul desfășurării unei activități profesionale, prestațiile familiale sunt prevăzute de legislația statului membru pe al cărui teritoriu membrii de familie au reședința, dreptul la prestații familiale datorate în conformitate cu legislația unui alt stat membru, dacă este cazul în temeiul articolului 73 sau 74, se suspendă până la cuantumul prevăzut de legislația primului stat membru.”

2. Regulamentul nr. 574/72

10. Articolele 7-10a din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 prevăd modalitățile de aplicare a articolului 12 din Regulamentul nr. 1408/71.

11. Articolul 10 din Regulamentul nr. 574/72 prevede:

„(1)

(a) Dreptul la prestații sau alocații familiale datorate în temeiul legislației unui stat membru, conform căreia dobândirea dreptului la aceste prestații sau alocații nu este subordonată unor condiții de asigurare, activitate salariată sau independentă, se suspendă atunci când, în cursul aceleiași perioade și pentru același membru de familie, sunt datorate prestații fie numai în temeiul legislației naționale a altui stat membru, fie prin aplicarea articolului 73, 74, 77 sau 78 din regulament, până la concurența sumei prestațiilor respective.

(b) Cu toate acestea, dacă se exercită o activitate profesională sau comercială pe teritoriul primului stat membru:

(i) În cazul prestațiilor datorate fie numai în temeiul legislației naționale a altui stat membru, fie în temeiul articolului 73 sau 74 din regulament persoanei îndreptățite să primească prestațiile familiale sau persoanei căreia urmează să-i fie acordate acestea, dreptul la prestațiile familiale datorate fie numai în temeiul legislației naționale a acelui alt stat membru, fie în temeiul articolelor menționate anterior se suspendă până la concurența sumei prestațiilor familiale prevăzute de legislația statului membru pe al cărui teritoriu are reședința membrul de familie. Prestațiile plătite de statul membru pe al cărui teritoriu are reședința membrul de familie sunt suportate de statul membru respectiv;[...]

B – Cadrul juridic național luxemburghez

12. Curtea a adresat instanței de trimitere, la 15 martie 2013, o cerere de lămuriri în temeiul articolului 101 din Regulamentul de procedură al Curții. Prin aceasta, s-a solicitat instanței de trimitere să descrie într-un mod mai precis prestațiile familiale luxemburgheze și condițiile de acordare a acestora. Prin scrisoarea din 29 aprilie 2013, instanța de trimitere a arătat că prestațiile familiale luxemburgheze în discuție în litigiul principal erau alocațiile familiale, precum și alocația pentru educație, adăugând că indemnizația de concediu pentru creșterea copilului nu era în discuție în litigiul aflat pe rolul acesteia, motivele domnului și doamnei Wiering în această privință fiind declarate inadmisibile.

1. Alocațiile familiale

13. Potrivit instanței de trimitere, alocațiile familiale rezultă dintr-un mecanism de redistribuire a unei părți din venitul național în beneficiul copiilor, în numele principiului solidarității sociale. Aceasta adaugă că alocațiile familiale nu trebuie considerate un supliment de salariu pentru persoana care are copii în întreținere, ci că ele au propria finalitate, mai ales odată cu uniformizarea cuantumului alocațiilor pentru toți copiii, indiferent de statutul profesional al părinților lor. Pentru a garanta că acest scop este atins, legiuitorul a consacrat dreptul personal al copiilor la alocații familiale.

14. Articolul 269 alineatul 1 din Codul securității sociale (code de la sécurité sociale), intitulat „Condiții de atribuire”, prevede:

„Are dreptul la alocații familiale în condițiile prevăzute de prezentul capitol,

- a) pentru el însuși, orice copil care are reședința efectivă și continuă în Luxemburg și domiciliul legal în acest stat;

[...]”

15. În temeiul articolului 271 alineatul 1 din Codul securității sociale, alocația se datorează începând cu luna nașterii și până la împlinirea vârstei de 18 ani. Potrivit articolului 271 alineatul 3 din Codul securității sociale, dreptul la alocații familiale este menținut cel mult până la împlinirea vârstei de 27 de ani pentru elevii din învățământul secundar și din învățământul secundar tehnic care se dedică în principal studiilor.

2. Alocația pentru educație

16. În temeiul articolului 299 alineatul 1 din Codul securității sociale:

„O alocație pentru educație se acordă la cererea oricărei persoane care:

- a) are domiciliul legal în Marele Ducat al Luxemburgului și are reședința efectivă în acest stat sau care este afiliată în mod obligatoriu la sistemul de securitate socială din Luxemburg în temeiul unei activități profesionale și intră în domeniul de aplicare al reglementărilor comunitare;
- b) crește în căminul său unul sau mai mulți copii pentru care sunt plătite solicitantului sau soțului acestuia care nu trăiește separat ori partenerului acestuia [...], alocații familiale și care îndeplinesc față de el condițiile prevăzute la articolul 270 [din același cod referitor la stabilirea grupului familial];
- c) se dedică în principal educării copiilor în căminul familial și nu desfășoară activități profesionale sau nu beneficiază de un venit de înlocuire.”

17. La ședința care a avut loc la 6 iunie 2013, CNPF a precizat că condițiile erau cumulative.

18. Potrivit articolului 299 alineatul 2 din Codul securității sociale, „[p]rin derogare de la condiția prevăzută la alineatul (1) litera c), poate de asemenea solicita alocația orice persoană care desfășoară una sau mai multe activități profesionale sau care beneficiază de un venit de înlocuire și care, indiferent de durata activității prestate, dispune împreună cu soțul său care nu trăiește separat sau cu persoana cu care locuiește în comunitate domestică, de un venit [care nu depășește un quantum determinat]”.

19. În temeiul articolului 299 alineatul 3 din Codul securității sociale:

„Prin derogare [de la] condiția [...] prevăzută [...] la alineatul (1) litera c) și la alineatul (2), poate solicita jumătate din alocația pentru educație, indiferent de venitul de care dispune, orice persoană care

- a) desfășoară una sau mai multe activități profesionale pe fracțiuni de normă și se dedică în principal educării copiilor în căminul familial pe o perioadă cel puțin echivalentă cu jumătate din durata normală de muncă [...].

[...]”

20. În temeiul articolului 304 din Codul securității sociale:

„Alocația pentru educație se suspendă până la concurența oricărei prestații care nu provine din Luxemburg, de aceeași natură, datorată pentru același sau pentru aceiași copii.

[...], aceasta nu este datorată în cazul în care unul dintre părinți beneficiază pentru același sau pentru aceiași copii de indemnizația de concediu pentru creșterea copilului prevăzută în capitolul VI din prezenta carte sau de o prestație care nu provine din Luxemburg, plătită pentru un concediu pentru creșterea copilului. [...]”

C – Cadrul juridic național german

21. La 19 martie 2013, Curtea a solicitat guvernului german, în temeiul articolului 101 din Regulamentul de procedură al Curții, să precizeze obiectivele și condițiile de acordare a Kindergeld și a Elterngeld în Republica Federală Germania. Prin scrisoarea depusă la grefa Curții la 17 aprilie 2013, guvernul german a furnizat următoarele informații referitoare la aceste prestații.

1. Kindergeld

22. Kindergeld, astfel cum este prevăzută la articolul 31 din Legea germană privind impozitul pe venit (Einkommensteuergesetz, denumită în continuare „EStG”), are ca scop să compenseze cheltuielile familiale și să garanteze astfel copilului un nivel de existență minim.

23. Potrivit articolului 62 alineatul 1 din EStG, avândul-drept (în general, un părinte) trebuie să aibă domiciliul sau reședința obișnuită în Germania sau să fie supus integral la plata impozitului sau tratat ca atare în Germania. Copilul trebuie să aibă domiciliul sau reședința obișnuită într-un stat membru al Uniunii Europene, în Elveția, în Islanda, în Liechtenstein sau în Norvegia.

24. În temeiul articolului 32 alineatul 4 din EStG, un copil este luat în considerare pentru Kindergeld, fără alte condiții, până la împlinirea vârstei de 18 ani sau până la împlinirea vârstei de 21 de ani, în măsura în care nu este angajat și este înscris ca persoană aflată în căutarea unui loc de muncă la o agenție națională pentru ocuparea forței de muncă (Agentur für Arbeit im Inland) sau până la împlinirea vârstei de 25 de ani, în cazul în care urmează o formare profesională sau efectuează un serviciu voluntar recunoscut sau, în sfârșit, fără limită de vârstă în cazul în care, din cauza unui handicap fizic sau mental, nu este în măsură să se întrețină.

25. Cuantumul Kindergeld este în prezent, în temeiul articolului 66 alineatul 1 prima teză din EStG, de 184 de euro pe lună pentru fiecare dintre primii doi copii, de 190 de euro pentru al treilea copil și de 215 euro pentru fiecare dintre următorii copii, și aceasta indiferent de veniturile și de patrimoniul tuturor membrilor familiei, activitatea profesională a părinților fiind luată în considerare numai în cazul părinților cu cetățenie străină care nu beneficiază de libera circulație.

2. Elterngeld

26. În temeiul articolului 1 alineatul 1 din Legea federală privind indemnizația de concediu pentru creșterea copilului și concediul pentru creșterea copiilor (Bundeselterngeld- und Elternzeitgesetz, denumită în continuare „BEEG”) are dreptul la Elterngeld orice persoană care are domiciliul sau reședința obișnuită în Germania, care locuiește împreună cu copilul său, asigură creșterea și educația acestui copil și nu desfășoară activități profesionale sau activități profesionale cu normă întreagă⁵. Elterngeld poate fi plătită de la nașterea copilului până la împlinirea de către acesta a vârstei de 14 luni⁶.

27. Elterngeld corespunde cu 67 % din venitul obținut din activitatea profesională desfășurată înainte de nașterea copilului. Aceasta este plătită până la concurența unui plafon lunar de 1 800 de euro pentru lunile întregi în cursul cărora avândul-drept nu a obținut venituri dintr-o activitate profesională.

28. În cazul în care veniturile din activități obținute înainte de naștere erau inferioare sumei de 1 000 de euro, procentajul de 67 % este majorat, în temeiul articolului 2 alineatul 2 prima teză din BEEG, cu 0,1 % pentru fiecare tranșă de 2 euro inferioară acestui venit de 1 000 de euro, până la 100 %. În cazurile în care venitul din activitatea profesională obținut înainte de naștere depășea 1 200 de euro, procentajul de 67 % este redus, în temeiul articolului 2 alineatul 2 a doua teză din BEEG, cu 0,1 % pentru fiecare tranșă de 2 euro superioară acestui venit de 1 200 de euro, până la 65 %. Elterngeld se ridică, în temeiul articolului 2 alineatul 4 prima teză din BEEG, la cel puțin 300 de euro pe lună, și aceasta în temeiul articolului 2 alineatul 4 a doua teză din aceeași lege, chiar dacă avândul-drept nu obținea niciun venit profesional înainte de nașterea copilului. În perioada de plată a sumei minime de 300 de euro, avândul-drept nu poate desfășura o activitate profesională cu normă întreagă⁷.

III – Litigiul principal și întrebarea preliminară

29. Sub rezerva verificării de către instanța de trimitere, situația de fapt din dosar, astfel cum rezultă din dosarul prezentat Curții, este următoarea.

30. Domnul și doamna Wiering au reședința în Germania, unde lucrează doamna Wiering, soțul acesteia lucrând în Luxemburg.

31. În urma nașterii celui de al doilea copil, la 12 mai 2007, doamna Wiering a beneficiat de un concediu de maternitate în perioada cuprinsă între 13 mai 2007 și 16 iulie 2007, apoi de un concediu pentru creșterea copilului în perioada cuprinsă între 17 iulie 2007 și 11 mai 2008. În perioada concediului pentru creșterea copilului, doamna Wiering a beneficiat în Germania de Elterngeld. Domnul și doamna Wiering beneficiau de Kindergeld pentru fiecare dintre copiii lor de la nașterea acestora din urmă.

32. La 12 octombrie 2007, domnul Wiering a solicitat CNPF plata pentru perioada cuprinsă între 1 iulie 2007 și 31 mai 2008 a unui supliment diferențial privind prestațiile datorate pentru cei doi copii ai săi, corespunzător diferenței dintre prestațiile familiale plătite în Germania și cele prevăzute de dreptul luxemburghez.

5 — O persoană nu este considerată că desfășoară o activitate profesională cu normă întreagă în cazul în care durata activității sale nu depășește 30 de ore pe săptămână în medie lunară (articolul 1 alineatul 6 din BEEG).

6 — În cazul în care cei doi părinți îndeplinesc condițiile de atribuire, aceștia convin între ei cu privire la repartizarea plăților lunare. Un părinte beneficiază de Elterngeld timp de cel puțin două luni și de cel mult douăsprezece luni. Un părinte beneficiază singur de 14 luni de alocație în cazul în care – între altele – este singurul titular al autorității părintești sau al dreptului de încredințare.

7 — A se vedea nota de subsol 5 din prezentele concluzii.

33. Prin decizia din 17 aprilie 2008, comitetul executiv al CNPF a refuzat să plătească un supliment diferențial domnului și doamnei Wiering, pentru motivul că prestațiile primite în Germania, și anume Kindergeld și Elterngeld, le depășeau pentru perioada în discuție pe cele prevăzute de legea luxemburgheză, și anume alocațiile familiale și alocația pentru educație.

34. Observăm că, la ședință, reprezentanta CNPF a declarat că soții Wiering nu solicitaseră alocația pentru educație care a fost, așadar, inclusă din oficiu la calcularea suplimentului diferențial de către CNPF. Pe de altă parte, se pare că – aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere –, în temeiul articolului 304 din Codul securității sociale, soții Wiering nu ar fi avut niciodată dreptul la această alocație, în cazul în care ar fi solicitat-o.

35. La 25 august 2008, domnul și doamna Wiering au introdus o acțiune împotriva deciziei din 17 aprilie 2008 la Conseil arbitral des assurances sociales (Consiliul de Arbitraj în materie de asigurări sociale) care a declarat nefondată acțiunea la 31 iulie 2009.

36. În urma apelului domnului și doamnei Wiering, introdus la 9 septembrie 2009, Conseil supérieur de la sécurité sociale (Consiliul Superior pentru Securitate Socială) (denumit în continuare „CSSS”), prin hotărârea din 16 martie 2011, a modificat hotărârea din 31 iulie 2009 a Conseil arbitral des assurances sociales și a statuat că domnul și doamna Wiering aveau dreptul la plata suplimentului diferențial pentru cei doi copii ai lor pentru perioada cuprinsă între 1 iulie 2007 și 31 mai 2008.

37. CSSS a considerat că „numai prestațiile familiale datorate pentru același membru al familiei” (în speță copilul, chiar dacă acestea sunt plătite părinților) puteau fi luate în considerare pentru a stabili suplimentul diferențial, ceea ce nu era cazul Elterngeld, care este datorată numai membrului familiei care se ocupă de educația copiilor, iar nu copiilor înșiși. Potrivit CSSS, CNPF luase, așadar, în mod greșit în considerare Elterngeld primită de doamna Wiering, pentru a refuza plata suplimentului diferențial pentru cei doi copii.

38. CNPF a formulat recurs împotriva acestei hotărâri la 20 mai 2011 invocând patru motive, dintre care al doilea, al treilea și al patrulea sunt întemeiate pe încălcarea, pe refuzul aplicării sau pe interpretarea eronată a articolului 10 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul nr. 574/72, a articolului 10 alineatul (3) din același regulament și, respectiv, a articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71. CNPF reproșează hotărârii CSSS că nu a luat în considerare Elterngeld, cu încălcarea dreptului Uniunii, pentru a stabili suplimentul diferențial, pentru motivul că această alocație ar fi datorată și plătită mamei, și că în acest calcul ar trebui să se ia în considerare numai alocațiile datorate copiilor, chiar dacă ele sunt, în fapt, plătite părinților.

39. În aceste condiții, exprimând îndoieli cu privire la prestațiile familiale care trebuie luate în considerare la stabilirea suplimentului diferențial, Cour de cassation (Curtea de Casație) (Luxemburg) a hotărât să suspende judecarea cauzei la 12 iulie 2012 și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Pentru calcularea suplimentului diferențial eventual datorat, conform articolului 1 litera (u) punctul (i), articolului 4 alineatul (1) litera (h) și articolului 76 din Regulamentul [...] nr. 1408/71 [...] și articolului 10 litera (b) punctul (i) din Regulamentul [...] nr. 574/72 [...], de organismul competent din statul locului de muncă, trebuie să se ia în considerare, ca prestații familiale de aceeași natură, toate prestațiile primite de familia lucrătorului migrant în statul de reședință, în speță [Elterngeld] și [Kindergeld] prevăzute de legislația germană?”

IV – Procedura în fața Curții

40. Observații scrise și observații orale au fost prezentate în cadrul ședinței de domnul și doamna Wiering, de CNPF, precum și de Comisia Europeană.

41. Domnul și doamna Wiering consideră că, pentru calcularea cuantumului suplimentului diferențial, trebuie luate în considerare numai prestațiile de aceeași natură. Apreciind că Elterngeld nu are aceeași natură ca Kindergeld, Elterngeld nu ar trebui, în opinia acestora, să fie luată în considerare pentru calcularea suplimentului diferențial. Potrivit domnului și doamnei Wiering, copiii lor erau singurii creditori ai Kindergeld, în timp ce doamna Wiering era singura creditoare a Elterngeld, care ar trebui, prin urmare, să fie calificată drept salariu de înlocuire plătit părintelui care renunță temporar, în tot sau în parte, la activitatea sa profesională pentru a se dedica exclusiv sau preponderent educării copilului sau copiilor săi.

42. CNPF consideră că Regulamentul nr. 1408/71 nu prevede în mod vădit o diferențiere între prestațiile familiale în funcție de persoana căreia i se atribuie sau de beneficiarul acestor prestații. Potrivit CNPF, nu se poate în același timp reține că Elterngeld este o prestație care intră în domeniul de aplicare al Regulamentelor nr. 1408/71 și nr. 574/72, distanțându-se de alocațiile speciale pentru nou-născuți sau de adopție⁸, și refuza integrarea acesteia în calculul suplimentului diferențial, întrucât prestația respectivă ar fi datorată numai „membrului familiei care se ocupă de educația copiilor, în speță soția, iar nu copiilor înșiși și nici pentru copii”.

43. Comisia susține că natura „familială” a prestațiilor în discuție în speță nu a fost contestată niciun moment. Potrivit Comisiei, care evocă Hotărârea Feyerbacher⁹, Elterngeld ar constitui o alocație parentală acordată persoanei care asigură ea însăși îngrijirea și educarea copilului sau copiilor săi și ar avea, așadar, o finalitate foarte similară cu cea a alocației pentru educație în discuție în cauza Hoever și Zachow¹⁰. În această cauză, Curtea ar fi hotărât că o astfel de alocație constituie într-adevăr o „prestație familială”, că obiectivul ei ar fi acoperirea cheltuielilor familiale în sensul articolului 1 litera (u) punctul (i) din Regulamentul nr. 1408/71 și că, mai precis, aceasta ar urmări să remunereze educația acordată copilului, să compenseze celelalte cheltuieli pentru îngrijire și educare și, dacă este cazul, să atenueze dezavantajele financiare pe care le-ar implica renunțarea la un venit dintr-o activitate profesională cu normă întreagă. Comisia consideră că, potrivit jurisprudenței, alocațiile acordate, în anumite condiții, lucrătorilor care își întrerup activitatea în cadrul unui concediu pentru creșterea copilului, trebuie să fie asimilate unei prestații familiale, în sensul articolului 1 litera (u) punctul (i) și al articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 1408/71.

44. La ședință, Comisia a renunțat la argumentele pe care le dezvoltase în observațiile sale scrise, potrivit cărora, întrucât doamna Wiering și-a întrerupt activitatea pe parcursul concediului pentru creșterea copilului, dispoziția aplicabilă era articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 574/72 cu consecința că statul competent cu prioritate era Marele Ducat al Luxemburgului, iar nu Republica Federală Germania, ceea ce elimină orice problemă a unui eventual supliment diferențial în Marele Ducat al Luxemburgului.

45. Faptul că doamna Wiering și-a întrerupt sau nu și-a întrerupt complet activitățile profesionale pe parcursul concediului său pentru creșterea copilului, fapt contestat între intervenienți, este irelevant în speță. Astfel, toate părțile sunt de acord în privința faptului că aceasta nu și-a pierdut, în orice caz, în perioada respectivă statutul de funcționar al orașului Trier și, așadar, calitatea de lucrător. Acest lucru are drept consecință aplicabilitatea în dosarul în discuție a articolului 10 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 574/72 și transformarea Republicii Federale Germania în statul membru competent cu prioritate, ceea ce corespunde, de altfel, ipotezei pe care se întemeiază întrebarea preliminară.

8 — A se vedea articolul 1 litera (u) punctul (i) din Regulamentul nr. 1408/71.

9 — Hotărârea din 19 iulie 2012 (C-62/11).

10 — A se vedea Hotărârile din 10 octombrie 1996 (C-245/94 și C-312/94, Rec., p. I-4895).

46. Adăugăm că ar fi absurd să nu considerăm ca lucrător mama care își întrerupe activitatea profesională pe parcursul concediului pentru creșterea copilului¹¹. Pentru a beneficia de Elterngeld în Germania, doamna Wiering trebuie să își întrerupă sau să își limiteze activitățile profesionale¹². În cazul în care, de exemplu, doamna Wiering și-ar întrerupe activitățile profesionale, articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 574/72 ar deveni aplicabil, întrucât ea nu ar mai fi lucrător. Pentru acest motiv, Republica Federală Germania și-ar pierde statutul de stat membru competent cu prioritate și nu ar mai trebui să plătească Elterngel și totul s-ar schimba din nou în cazul în care doamna Wiering ar continua să lucreze cu fracțiune de normă¹³.

V – Analiză

47. Întrebarea adresată de instanța de trimitere privește problema dacă toate prestațiile familiale primite de familia unui lucrător migrant în statul său de reședință (în dosarul în discuție, Kindergeld și Elterngeld plătite familiei Wiering în Germania) trebuie luate în considerare, ca fiind de aceeași natură, pentru calcularea suplimentului diferențial eventual datorat de statul locului de muncă al unuia dintre părinți (în speță, Marele Ducat al Luxemburgului), în conformitate cu articolul 1 litera (u) punctul (i), cu articolul 4 alineatul (1) litera (h) și cu articolele 12 și 76 din Regulamentul nr. 1408/71, precum și cu articolul 10 litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 574/72.

A – Noțiunile „cumul” și „supliment diferențial” în domeniul prestațiilor familiale

48. Având în vedere modul de redactare a întrebării adresate, este necesar să precizăm, cu titlu introductiv, în raport cu Regulamentul nr. 1408/71, noțiunile de cumul și de supliment diferențial în contextul prestațiilor familiale.

49. Articolul 73 din Regulamentul nr. 1408/71 prevede că lucrătorul salariat sau care desfășoară o activitate independentă are dreptul, în ceea ce privește membrii de familie care au reședința într-un alt stat membru, la prestațiile familiale prevăzute de legislația statului locului de muncă, ca și cum ar avea reședința în acel stat. Scopul acestei dispoziții este de a facilita lucrătorilor migranți obținerea de alocații familiale în statul în care sunt încadrați în muncă în cazul în care familia nu s-a deplasat împreună cu ei¹⁴.

50. Cu toate acestea, în ipoteza în care prestațiile familiale sunt, în cursul aceleiași perioade, pentru același membru al familiei, prevăzute atât de legislația statului membru pe teritoriul căruia își au reședința membrii familiei, cât și de legislația statului locului de muncă al lucrătorului migrant, articolele 12 și 76 din Regulamentul nr. 1408/71 și articolul 10 din Regulamentul nr. 574/72 prevăd norme precise pentru a stabili statul membru competent cu prioritate pentru plata prestațiilor familiale, în vederea evitării cumulului nejustificat al acestora.

51. Astfel, în conformitate cu obiectivul evitării cumulurilor nejustificate de prestații menționate în al douăzeci și șaptelea considerent al Regulamentului nr. 1408/71, articolul 12 din același regulament, intitulat „Prevenirea cumulului de prestații”, prevede, printre altele, la alineatul (1), că dispozițiile regulamentului „nu pot avea ca efect conferirea sau menținerea dreptului de a beneficia de mai multe prestații de aceeași natură pentru una și aceeași perioadă de asigurare obligatorie”¹⁵.

11 — În Hotărârea sa din 7 iunie 2005, Dodl și Oberhollenzer (C-543/03, Rec., p. I-5049, punctul 34), Curtea a declarat că o persoană are calitatea de „lucrător” în sensul Regulamentului nr. 1408/71 în măsura în care este asigurată numai pentru un singur risc, în temeiul unei asigurări obligatorii sau facultative la un sistem general sau special de securitate socială menționat la articolul 1 litera (a) din același regulament, independent de existența unui raport de muncă.

12 — A se vedea punctul 26 din prezentele concluzii.

13 — A se vedea articolul 10 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 574/72.

14 — A se vedea, printre altele, Hotărârea din 14 octombrie 2010, Schwemmer (C-16/09, Rep., p. I-9717, punctul 41).

15 — A se vedea în acest sens Hotărârea din 22 mai 1980, Walsh (143/79, Rec., p. 1639, punctul 15) referitoare la indemnizațiile de maternitate.

52. Dat fiind că articolul 12 din Regulamentul nr. 1408/71 se situează în titlul I din acest regulament referitor la dispozițiile generale, principiile stabilite de dispoziția menționată se aplică regulilor de prioritate în cazul cumulului drepturilor la prestații sau alocații familiale prevăzute atât la articolul 76 din același regulament¹⁶, cât și la articolul 10 din Regulamentul nr. 574/72¹⁷.

53. Cu toate acestea, în Hotărârea Ferraioli¹⁸, Curtea a amintit că obiectivul tratatelor de a stabili libera circulație a lucrătorilor condiționează interpretarea dispozițiilor Regulamentului nr. 1408/71 și că articolul 76 din același regulament nu poate fi aplicat astfel încât să priveze lucrătorul, prin substituirea alocațiilor oferite de un stat membru cu alocațiile datorate de un alt stat membru, de beneficiul alocațiilor mai favorabile. Potrivit Curții, principiile din care se inspiră Regulamentul nr. 1408/71 impun ca, dacă cuantumul prestațiilor acordate de statul de reședință este inferior celui al prestațiilor acordate de celălalt stat debitor, lucrătorul să păstreze beneficiul cuantumului mai ridicat și să aibă dreptul să primească, din partea instituției sociale din acest din urmă stat, un supliment de prestații egal cu diferența dintre cele două sume¹⁹.

54. Au fost instituite de legiuitorul Uniunii modalități de aplicare a regulilor privind prevenirea cumulului de prestații familiale care prevăd, printre altele, schimbul de informații dintre instituțiile statelor membre de reședință și al locului de muncă în vederea comparării prestațiilor în discuție și a cuantumului acestora pentru a permite calcularea suplimentului diferențial eventual²⁰.

B – *Prestații „de aceeași natură”*

55. Dat fiind că articolul 12 din Regulamentul nr. 1408/71 prevede că numai dreptul de a beneficia de mai multe prestații de aceeași natură pentru una și aceeași perioadă²¹ constituie un cumul nejustificat, stabilirea dreptului la plata unui supliment diferențial în speță impune verificarea prealabilă a naturii prestațiilor în discuție.

56. Cu alte cuvinte, numai prestațiile familiale de aceeași natură sunt comparabile și nu pot fi cumulate. În schimb, întrucât beneficiarul are dreptul la cuantumul cel mai ridicat dintre cele două prestații, i se va plăti un supliment diferențial în cazul în care suma acordată de statul membru competent cu prioritate este inferioară acestui cuantum.

57. Considerăm că, potrivit unei jurisprudențe constante în materie, examinarea naturii prestațiilor în special în scopul aplicării articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 implică în mod necesar două aspecte: primul, privind stabilirea obiectivelor și a caracteristicilor prestațiilor, și al doilea, privind identificarea beneficiarilor acestor prestații.

16 — Articolul 76 din Regulamentul nr. 1408/71 prevede suspendarea dreptului la prestații familiale în statul membru al locului de muncă în temeiul articolului 73 din Regulamentul nr. 1408/71 în cazul în care prestațiile familiale sunt datorate de statul membru de reședință în temeiul desfășurării unei activități profesionale de către persoana interesată. A se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iulie 2005, Weide (C-153/03, Rec., I-6017, punctele 20-22).

17 — Alineatul (1) litera (b) punctul (i) din acesta care se aplică în dosarul Wiering prevede că dreptul la alocațiile plătite de statul membru de reședință anulează dreptul la alocațiile plătite de statul membru al locului de muncă, care sunt astfel suspendate. A se vedea în acest sens Hotărârea Weide, citată anterior (punctul 28).

18 — Hotărârea din 23 aprilie 1983 (153/84, Rec., 1986, p. 1401).

19 — A se vedea Hotărârea Ferraioli, citată anterior (punctele 16-18). A se vedea de asemenea Hotărârea din 27 iunie 1989, Georges (24/88, Rec., p. 1905, punctele 11-13), Hotărârea din 14 decembrie 1989, Dammer, (C-168/88, Rec., p. 4553, punctul 25) și Hotărârea din 9 decembrie 1992, Mc Menamin (C-119/91, Rec., p. I-6393, punctul 26).

20 — A se vedea în special Decizia 91/425/CEE din 10 octombrie 1990, Decizia nr. 147 privind aplicarea articolului 76 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (JO L 235, p. 21, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 168). A se vedea de asemenea Decizia 2006/442/CE din 7 aprilie 2006, Decizia nr. 207 privind interpretarea articolului 76 și a articolului 79 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71, precum și a articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 privind cumulul de prestații sau alocații familiale (JO L 175 p. 83).

21 — Perioada în discuție în litigiul principal nu este contestată. Aceasta este cuprinsă între 1 iulie 2007 și 31 mai 2008.

58. În Hotărârea Knoch²², Curtea a decis că prestațiile de securitate socială trebuie considerate, independent de caracteristicile corespunzătoare diferitelor legislații naționale, ca fiind de aceeași natură atunci când obiectul și finalitatea acestora, precum și baza lor de calcul și condițiile de acordare sunt identice. În schimb, caracteristicile pur formale nu pot fi pertinente pentru a diferenția prestațiile.

59. Cu toate acestea, adaugă Curtea, ținând seama de diferențele numeroase care există între sistemele naționale de securitate socială, cerința unei similitudini complete în ceea ce privește bazele de calcul și condițiile de acordare ar avea drept consecință că aplicarea interdicției cumulului prevăzute la articolul 12 ar fi considerabil redusă. Un astfel de efect ar fi contrar obiectivului acestei interdicții, respectiv prevenirea cumulurilor nejustificate de prestații sociale²³.

60. În plus, în Hotărârea Dammer²⁴, Curtea a considerat că din dispozițiile articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 rezultă că există cumul atunci când drepturile la prestații familiale există în ceea ce privește două persoane diferite, în speță doi părinți, în beneficiul aceluiași copil. Spiritul dispozițiilor Regulamentului nr. 1408/71 care reglementează cumulul prestațiilor familiale, precum și soluțiile care sunt prevăzute de acest regulament în caz de cumul demonstrează de asemenea că finalitatea articolului 12 este de a preveni ca atât beneficiarul direct al unei prestații familiale, cu alte cuvinte lucrătorul, cât și beneficiarii indirecti ai acesteia, și anume membrii familiei lucrătorului, să poată beneficia simultan de două prestații de aceeași natură²⁵.

C – Aplicarea în dosarul în discuție

1. Alocațiile familiale luxemburgheze și Elterngeld germană

61. Trebuie amintit că, în speță, un supliment diferențial ar trebui plătit de Marele Ducat al Luxemburgului numai dacă prestațiile familiale care sunt în vigoare în acest stat sunt superioare celor plătite în Germania. Este, așadar, decisiv să aflăm dacă Elterngeld este de aceeași natură cu alocațiile familiale luxemburgheze, dat fiind că nu se contestă că acestea din urmă sunt de aceeași natură cu Kindergeld.

62. Astfel, Kindergeld, descrisă în detaliu la punctul 22 și următoarele de mai sus, are drept scop principal să „garanteze copilului un nivel de existență minim”, fără să țină seama nici de veniturile sau de patrimoniul membrilor familiei, nici de o eventuală activitate profesională a părinților. În anumite cazuri, Kindergeld se acordă copilului însuși.

63. Din cele de mai sus rezultă că, deși Kindergeld urmărește să permită părinților să acopere cheltuielile efectuate pentru nevoile copilului, beneficiarul final al acesteia este copilul, iar nu părinții. Kindergeld este, în mod incontestabil, de aceeași natură cu alocațiile familiale luxemburgheze descrise în detaliu la punctele 13-15 de mai sus. Această prestație depinde numai de existența copiilor, dat fiind că legiuitorul național a consacrat dreptul personal al copiilor la prestația respectivă.

22 — Hotărârea din 8 iulie 1992 (C-102/91, Rec., p. I-4341).

23 — Hotărârea Knoch, citată anterior (punctele 40 și 42). În această cauză, Curtea a decis că prestațiile de șomaj constituiau prestații de aceeași natură, în sensul articolului 12 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 1408/71, atunci când sunt destinate să înlocuiască salariul pierdut din cauza șomajului pentru a acoperi întreținerea unei persoane și că diferențele care există între aceste prestații, în special cele privind baza de calcul și condițiile de acordare, rezultă din diferențele structurale dintre sistemele naționale. A se vedea de asemenea Hotărârea din 5 iulie 1983, Valentini (171/82, Rec., p. 2157, punctul 13) cu privire la cumulul prestațiilor pentru limită de vârstă și de pensionare anticipată, și Hotărârea din 18 iulie 2006, De Cuyper (C-406/04, Rec., p. I-6947, punctul 25).

24 — Hotărârea citată anterior (punctul 10).

25 — Hotărârea Dammer, citată anterior (punctul 12). Subliniem că necesitatea de a identifica beneficiarul prestațiilor rezultă și din modul de redactare a articolului 76 din Regulamentul nr. 1408/71 și a articolului 10 din Regulamentul nr. 574/72, care prevăd norme pentru eliminarea cumulului de drepturi, în cursul aceleiași perioade, „pentru același membru de familie”.

64. În ceea ce privește Elterngeld, trebuie să observăm, cu titlu introductiv, că, în speță, nici părțile din litigiul principal și nici Comisia nu repun în discuție clasificarea acestuia ca „prestații familiale” în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 1408/71. Împărtășim această părere. Astfel, rezultă în mod clar din răspunsurile la cererile de lămuriri adresate instanței de trimitere și guvernului german că prestația în cauză este acordată automat persoanelor care îndeplinesc anumite criterii obiective, în afara oricărei aprecieri individuale și discreționare a nevoilor personale²⁶ și că aceasta se raportează în mod clar la unul dintre riscurile enumerate la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71, întrucât urmărește să ajute persoanele asigurate care au cheltuieli familiale, impunând colectivității să participe la cheltuielile respective.

65. În plus, Curtea a declarat în Hotărârea Kuusijärvi²⁷ că trebuie să fie asimilată unei prestații familiale, în sensul articolului 1 litera (u) punctul (i) și al articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 1408/71, o prestație care are ca scop să permită unuia dintre părinți să se dedice educării unui copil mic, mai precis să remunereze educația acordată copilului, să compenseze celelalte cheltuieli pentru îngrijire și educare și, dacă este cazul, să atenueze dezavantajele financiare pe care le implică renunțarea la un venit care provine dintr-o activitate profesională.

66. Considerăm totuși că Elterngeld se deosebește clar de alocațiile familiale luxemburgheze în mai multe privințe, referitor, pe de o parte, la obiectivele și la caracteristicile lor și, pe de altă parte, la beneficiarii acestora și că, deși ambele pot fi clasificate drept „prestații familiale” în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 1408/71, ele nu sunt „de aceeași natură” în sensul articolului 12 din acest regulament.

67. Rezultă astfel din răspunsul guvernului german la cererea de lămuriri că Elterngeld are drept scop, în primul rând, să ajute familiile să își mențină condițiile de existență atunci când părinții se dedică cu prioritate copiilor lor și, în al doilea rând, să ajute părinții, în special în primele momente după ce au devenit părinți, permițându-le să se ocupe singuri de copiii lor în această perioadă, ceea ce implică renunțarea temporară, în tot sau în parte, la o activitate profesională. Cu condiția ca părintele care are un copil în întreținere să își întrerupă sau să își reducă activitatea profesională, acesta va beneficia, în funcție de veniturile sale personale, de o compensare a pierderii veniturilor în primul an al copilului, precum și de un ajutor destinat să mențină condițiile de existență a familiei.

68. Potrivit guvernului german, Elterngeld are de asemenea ca scop să contribuie la a permite celor doi părinți să asigure mai bine, timp îndelungat, condițiile economice cu privire la propria existență. Aceasta ar trebui să evite pierderi definitive care determină un risc de dependență față de prestațiile statului, să asigure o libertate de opțiune între familie și locul de muncă și să promoveze independența economică.

69. Din cele de mai sus rezultă că, atunci când un părinte, precum doamna Wiering, funcționar al orașului Trier, asigură îngrijirea copilului său în loc să își desfășoare activitatea profesională, Elterngeld compensează parțial pierderea venitului suferită de acest părinte, ceea ce oferă prestației în cauză o funcție de venit de substituție sau de înlocuire.

70. Acest aspect al venitului de substituție sau de înlocuire este întărit de faptul că Elterngeld se ridică, în general, la 67 % din salariul anterior cu o plafonare lunară de 1 800 de euro.

26 — În această privință, subliniem că, potrivit jurisprudenței constante, o prestație nu poate fi considerată prestație de securitate socială decât dacă, pe de o parte, ea este acordată, pe baza unei situații definite potrivit legii, în afara oricărei aprecieri individuale și discreționare a nevoilor personale, și dacă, pe de altă parte, aceasta se raportează la unul dintre riscurile enumerate în mod expres la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71. A se vedea, printre altele, Hotărârea din 16 iulie 1992, Hughes (C-78/91, Rec., p. I-4839, punctul 15), Hotărârea din 15 martie 2001, Offermanns (C-85/99, Rec., p. I-2261, punctul 28), și Hotărârea din 7 noiembrie 2002, Maaheimo (C-333/00, Rec., p. I-10087, punctul 22).

27 — Hotărârea din 11 iunie 1998 (C-275/96, Rec., p. I-3419, punctul 60).

71. În plus, în pofida faptului că unele dintre criteriile de acordare a Elterngeld sunt, în mod evident, legate de copil, de exemplu de însăși existența și de vârsta acestuia²⁸, considerăm că rezultă fără echivoc din obiectivele și din caracteristicile sale că beneficiarul Elterngeld este părintele care asigură îngrijirea copilului, iar nu copilul însuși. Pe lângă cei 300 de euro care sunt acordați chiar dacă părintele nu a desfășurat nicio activitate profesională anterioară, cu condiția totuși de a nu desfășura nicio activitate profesională cu normă întreagă²⁹ în perioada în care această sumă forfetară minimă îi este acordată, preponderența legăturii dintre, pe de o parte, desfășurarea sau nedesfășurarea unei activități profesionale și veniturile pe care aceasta le aduce și, pe de altă parte, Elterngeld, este, așadar, evidentă³⁰.

72. Rezultă că Elterngeld acordată doamnei Wiering pe parcursul concediului său pentru creșterea copilului nu este de aceeași natură cu alocațiile familiale luxemburgheze și nu trebuie luată în considerare pentru calcularea suplimentului diferențial eventual datorat pentru copiii domnului și doamnei Wiering, în cazul în care Kindergeld germană este inferioară alocațiilor respective.

2. Alocația pentru educație luxemburgheză și Elterngeld germană

73. În cazul în care suplimentul diferențial avut în vedere de instanța de trimitere ar trebui interpretat ca un eventual supliment în raport cu cele două prestații familiale în vigoare în Marele Ducat al Luxemburgului, și anume alocațiile familiale și alocația pentru educație, ar mai trebui să se ridice problema dacă Elterngeld trebuie considerată ca fiind o prestație familială de aceeași natură cu alocația pentru educație luxemburgheză.

74. Amintim că această alocație pentru educație nu fusese solicitată de soții Wiering, că a fost inclusă din oficiu în calculul efectuat de CNPF și că există îndoieli serioase cu privire la aspectul dacă domnul și doamna Wiering ar fi putut avea dreptul la aceasta³¹.

75. Sub rezerva acestor verificări de către instanța de trimitere, alocația pentru educație prevăzută la articolul 299 alineatul 1 din Codul securității sociale luxemburghez are drept scop, la fel ca Elterngeld, să compenseze cel puțin parțial pierderea de venituri suferită de părintele care se dedică în principal educării copiilor săi în căminul familiei și nu desfășoară o activitate profesională sau nu beneficiază de un venit de înlocuire. Doar sub un anumit quantum al venitului familial, prin derogare de la principiul prevăzut la alineatul 1, o persoană care desfășoară o activitate profesională sau care beneficiază de un venit de înlocuire poate solicita alocația pentru educație³². Alineatul 3 al aceluiași articol 299 prevede, pe de altă parte, că o persoană poate beneficia de jumătate din alocația pentru educație în cazul în care, în esență, aceasta desfășoară o activitate profesională cu fracțiune de normă și se dedică în principal educării copiilor în căminul familial pe o perioadă cel puțin echivalentă cu jumătate din durata normală de lucru, ceea ce confirmă legătura dintre alocația pentru educație luxemburgheză și compensarea pierderii unui venit profesional sau de înlocuire.

28 — A se vedea punctul 26 din prezentele concluzii.

29 — A se vedea nota de subsol 5 din prezentele concluzii.

30 — Subliniem, în această privință, că BEEG constituie una dintre măsurile de transpunere a Directivei 2010/18/UE a Consiliului din 8 martie 2010 de punere în aplicare a Acordului-cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și CES și de abrogare a Directivei 96/34/CE (JO L 68, p. 13) în Republica Federală Germania. Directiva 2010/18, precum și directiva anterioară acesteia, Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES (JO L 145, p. 4, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 160) care era în vigoare la data faptelor în discuție în litigiul principal, instituie prevederi minime cu privire la concediul pentru creșterea copilului. Considerăm că, în pofida lipsei din acordul-cadru anexat la Directiva 96/34 și la Directiva 2010/18 a unor dispoziții referitoare la cazurile în care statele membre instituie sisteme pentru plata concediului pentru creșterea copilului sau a altor prestații în această privință, ele sunt strâns legate de chiar concediul pentru creșterea copilului. Destinatarii sistemelor plătitoare în cauză sunt, așadar, în mod necesar, părinții care și-au luat concediu pentru creșterea copilului.

31 — A se vedea punctul 34 din prezentele concluzii.

32 — A se vedea articolul 299 alineatul 2 din Codul securității sociale, precum și punctul 18 din prezentele concluzii.

76. Considerăm, aşadar, că, atât la nivelul obiectivelor şi caracteristicilor, cât şi al eventualilor beneficiari, alocaţia pentru educaţie luxemburgheză şi Elterngeld trebuie considerate drept prestaţii familiale de aceeaşi natură.

3. Sinteză

77. În funcţie de cele de mai sus, calculul eventualului supliment diferenţial datorat de Marele Ducat al Luxemburgului, cu titlu de alocaţii familiale la care au dreptul copiii domnului şi doamnei Wiering, nu trebuie să ia în considerare Elterngeld.

78. În schimb, în cazul în care s-ar ridica problema dacă este necesar un supliment diferenţial eventual datorat de Marele Ducat al Luxemburgului, cu titlu de alocaţii familiale şi de alocaţie pentru educaţie, s-ar impune o distincţie: pentru calcularea suplimentului diferenţial eventual datorat cu titlu de alocaţii familiale luxemburgheze trebuie luată în considerare spre comparaţie numai Kindergeld germană şi pentru calcularea unui eventual supliment diferenţial cu titlu de alocaţie pentru educaţie, trebuie luată în considerare spre comparaţie numai Elterngeld.

VI – Concluzie

79. Având în vedere ansamblul consideraţiilor care precedă, propunem Curţii să răspundă după cum urmează la întrebarea preliminară adresată de Cour de cassation:

„Articolul 4 alineatul (1) litera (h) şi articolele 12, 73 şi 76 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariaţi, cu lucrătorii care desfăşoară activităţi independente şi cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunităţii, în versiunea modificată şi actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1992/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 18 decembrie 2006, precum şi articolul 10 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1408/71 trebuie interpretate în sensul că o prestaţie familială precum «Elterngeld» prevăzută de legislaţia germană nu este de aceeaşi natură cu o prestaţie precum «Kindergeld» prevăzută de aceeaşi legislaţie sau cu alocaţiile familiale precum cele prevăzute de legislaţia luxemburgheză şi nu trebuie să fie, aşadar, luată în considerare pentru calcularea suplimentului diferenţial la alocaţiile familiale eventual datorat pentru copiii unui lucrător migrant.”